

jeg billiger; at man har gjort det. Jeg billiger, at man i Gerningen har villet vise sin Imødekommen imod det andet Ting. Man har gjort det, fordi vi vistnok alle leve i Erkendelsen af, at nu gælder det ikke længer Forhandling, Behandling, men nu gælder det Handling, nu gælder det om at naa et Resultat. Og det er mig i og for sig ogsaa kært, at vor ny Regering i Gerninger har villet vise, at det ingenlunde er dens Mening at tilsidesætte Hensynet til rimelige og billige Ønsker fra det andet Tings Side. Men det er en Imødekommenhed mod Ønsker, som ere komne frem fra os modsat Side, og jeg haaber, at Vorherre vil lønne os derfor. Det er nu saaledes, at der vel vil kunne komme noget ordentligt ud af Lovforslaget, men der er gaaet noget væsentligt tabt.

Min Drøm har været den, at man tværtimod endnu yderligere skulde have udvidet Skattekommissionens Principper, saaledes at det virkelig blev muligt at opnaa det, som man skulde kunne opnaa, nemlig en rationel Omordning af den kommunale Beskatning, ikke blot Ejendomsbeskatningen, men ogsaa Indkomstbeskatningen. For at holde mig til det her nærmest foreliggende Lovforslag, det var min Drøm, at Statsindkomstskatten var bleven en saadan, at det blev muligt for de større Kommuner, der efterhaanden mere eller mindre vilde nærme sig til en ren Indkomstskat, at hægte deres Indkomstskat direkte paa Statsindkomstskatten og bruge dens Normer og Regler i alle Maader som Grundlag for den kommunale Indkomstbeskatning. Dette er nu ikke muligt. Saaledes som det her foreliggende Indkomstskatforslag er affattet — for Resten ikke synderlig forandret fra de tidligere — er der, for at tage det rent kjøbenhavnsk, Bestemmelser i Forslaget, som vi ikke ville være i Stand til at acceptere i Kjøbenhavn. Vi vilde ikke kunne acceptere Satsene efter § 1. Da den kjøbenhavnske Indkomstskat er en Hjelpekbat, en Suppleringskat, som skal dække Stadens Fornødenheder i det givne Aar, kunne vi jo for det første ikke have Forslagets faste Sats, og den progressive Stigning, som er angivet i § 1, er noget for kunstig til, at vi ville kunne bygge en skiftende Indkomstskat derpaa. — Jeg tror heller ikke, at man ret vel vilde kunne acceptere det Skattefradrag, som findes i § 8. Jeg skal blot i Forbigaaende nævne, hvilken Indflydelse det vilde faa paa den kommunale Valgret i Kjøbenhavn, men ogsaa af andre Grunde vilde det vanskelig kunne accep-

teres. Jeg er derfor under de foreliggende Forhold glad over de i Modsætning til tidligere klare, gode og tydelige Regler, der findes i Indkomstskatteforslaget § 17 om, hvad det er, som af Indkomstskatforslagets Regler kan overføres paa den kjøbenhavnske Kommunes Beskatning, og omvendt paa hvilke Maader man vil være berettiget til at ændre Indkomstskatteloven med Hensyn til Ligning, Optrækning osv. her i Kjøbenhavn efter Hovedstadens særlige Tarv. Hvad der staar i § 17 er i Retning af Klarhed, Tydelighed og nøje Overvejelse ganske fortræffeligt. Imidlertid er jeg dog nødt til her at nævne et Par Punkter, som jeg vil henlede Opmærksomheden paa. Som jeg tror, jeg tidligere har haft Lejlighed til at nævne her i Tinget, ville vi ikke kunne undgaa at anvende disse Regler her i § 17. Det er ganske vist kun en Tilladelse, der aabnes en Mulighed, men vi ville slet ikke kunne lade være at bruge den, det vil være umuligt at have to Ligninger til Indkomstskatten her i Staden Kjøbenhavn. Det vil altsaa sige, at de Bestemmelser her i Lovforslaget, hvorom det i Henhold til § 17, andet Stykke, kan fastsættes, at de skulde anvendes her i Kjøbenhavn, nemlig de Bestemmelser, der indeholdes i §§ 4—7 og § 9, dem blive vi nødt til at anvende ved Ligningen af den kommunale Skat. Men nu er der enkelte Bestemmelser her, som frembyde nogen Betænkelighed. Det kan synes underligt, at man paa dette Tidspunkt vil fremdrage saadanne Ting, men Ulykken er jo den, at vi have i den lange Aarrække, hvori vi have behandlet disse Love, egentlig ikke haft nogen alvorlig Forhandling om Enkelthederne i disse Lovforslag. Jeg nævner altsaa et Punkt, det er § 5 a., hvor der staar: „Til Indkomst henregnes ikke Formueforøgelse, der fremkommer ved, at de Formuegenstande, en skattepligtig ejer, stige i Værdi — medens der paa den anden Side ikke gives Fradrag i Indkomsten for deres Synken i Værdi — eller Indtægter, som hidrøre fra Salg af den skattepligtiges Ejendele“ o. s. v. Det vil altsaa sige, at al tilfældig Indkomst, som fremkommer ved en Spekulation, ved en Tilfældighed, skal ikke tages i Betragtning ved Indkomstskattens Fastsættelse. Det er ganske i Modstrid med de Regler, som anvendes her i Kjøbenhavn, og jeg kan forsikre de Herrer om, at naar Kjøbenhavns Indkomstskat i de nærmeste foregaaende Aar 1898—99 og 1899—1900 har udvist saa gunstigt et Resultat, skyldes det i meget høj Grad disse tilfældige Spekulationsindtægter; f.